

OBORZAĆ SIĘ (4) *vb impf*

oborzać się (3), **oburzać się** (1); oborzać się *ModrzBaz* (2); oborzać się : oburzać się *CzechEp* (1:1).

się, [sie].

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

3 *pl praes* ob(o)rżają się (4). ◊ [*imp* 2 *sg* oborzają sie. ◊ 2 *pl* oborzajcie się.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII w. (z Cn) s.v. oburzyć.

*Wybuchać gniewem, występować przeciw komuś, czemuś, atakować; provocare PolAnt; erumpere Modrz; vertere iras in aliquem Cn [na kogo, na co] (4) : [ludzie opanowani gniewem] częstokroć się y ná tych oborzaią/ ktorzi áni ich drażnią/ áni im żadną rzeczą przyczyny do wzrúfzenia dawaią *ModrzBaz* 7v, 7v; Heretycy/ ktorzy [...] gdy z piłmá łtrofowáni bywáią/ tedy fię ná piłmo oburzaią: iákoby nie miáło być wárowne: iákoby nie dobre *CzechEp* 130, 130 *marg*; [*BudBib Deut* 2/5 (*Linde*)].*

*Wyrażenie: [»oborzać się wojną«: Y rzekł Iehowá do mnie/ nie walcz z Moáwem/ áni fie nań oborzay wojną [*Ne oppugnes Moab, neque provoces eos ad bellum*]: bo niedam tobie ziemie iego *BudBib Deut* 2/9 (*Linde*).]*

Synonim: gniewać się.

Formacje współrdzenne cf BURZYĆ SIĘ.